

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1040 14 tháng 6 năm 2015

Thành Tựu

*Qui nguyên giếng mối trong thành tựu
Giải quyết chơn hành tự đạt ưu
Thành thật chính mình năng tự đạt
Thâm tình tự đạt chẳng còn mưu*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 26/09/2005 đến 2/10/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Mơ mộng là chuyện gì ?
- 2) Tại sao tâm trí bất ổn?
- 3) Nguyên góp phần để làm gì?
- 4) Người kế tiếp là những người nào?
- 5) Vượt xuyên phải vượt xuyên gì?
- 6) Trước nằm ở đâu?
- 7) Làm sao biết được trước?

<p>1) Montréal, 26-09-2005 1 : 15AM <i>Hỏi : Mơ mộng là chuyện gì ?</i></p> <p>Đáp : Thừa mơ mộng là tâm trí trí bất ổn</p> <p>Kệ : <i>Không hành khó giác trí không minh Thực hành tự rõ tiến trình động Tiến hóa thâm sâu tự giác minh Đời đạo phân minh duyên Trời độ</i></p>	<p>2) Montréal, 27-09-2005 3 : 15AM <i>Hỏi : Tại sao tâm trí bất ổn?</i></p> <p>Đáp: Thừa tại vì lo âu nhiều việc</p> <p>Kệ: <i>Phiền nào vì lo âu nhiều việc Khó yên khó tiến khó ổn định Quán thông đời đạo tự cứu mình Duyên đạo tình đời khó tiến thân</i></p>
<p>3) Montréal, 28-09-2005 9: 15 AM <i>Hỏi: Nguyên góp phần để làm gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa nguyên góp phần giúp đỡ người kế tiếp</p> <p>Kệ: <i>Thành tâm thực hành tu tiến bước Giải tỏa phiền ưu tự cứu mình Uyển chuyển không ngừng theo chiều tiến Khai thông trí tuệ tự mình yên</i></p>	<p>4) Atlantic city, 29-09-2005 9: 30 AM <i>Hỏi: Người kế tiếp là những người nào?</i></p> <p>Đáp: Thừa người kế tiếp là những người mới tu</p> <p>Kệ: <i>Người tu pháp lý cần sửa tiến Tự tu tự tiến tự vượt xuyên Trở ngại không còn vương vấn nữa Tự thức tự tu tự giải phiền</i></p>
<p>5) Atlantic city, 30-09-2005 9: 40 AM <i>Hỏi: Vượt xuyên phải vượt xuyên gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa vượt xuyên những sự thử thách</p> <p>Kệ: <i>Thử thách triển miên làm sao vượt? Ý niệm lực tự cần liên tục Khai triển không ngừng giải trước động Thực hành chánh pháp giải cơ còng</i></p>	<p>6) Atlantic city, 01-10-2005 9: 50 AM <i>Hỏi: Trước năm ở đâu?</i></p> <p>Đáp: Thừa trước tụ tập trong ngũ tạng</p> <p>Kệ: <i>Niệm Phật giải trước thông ngũ quan Học hỏi vô cùng tự giác tu Giải tỏa phiền ưu chẳng có mù Qui y Phật Pháp vượt khỏi mù</i></p>
<p>7) Atlantic city, 02-10-2005 9 : 55 AM <i>Hỏi : Làm sao biết được trước?</i></p> <p>Đáp: Uất khí âm ý trong tâm động</p> <p>Kệ: <i>Tu không dứt khoát còn lưu luyến Khai triển không thành sống khó yên Học hỏi vô cùng tự tiến xuyên Thành tâm tu luyện chẳng có phiền</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

VỀ THĂM CỐC THẦY

*Ta về thăm Cốc của Thầy
Thanh cao tốt đẹp Thầy xây tình người
Đến nơi tự thấy nụ cười
Vui hòa tốt đẹp tình Trời chiếu ban
Chung vui bạn đạo hai hàng
Cùng vui hát xướng nở nang tình người
Vỗ tay tương ngộ người người
Tình thương sống động vui tươi niệm hành
Hưởng luồng thanh điển diệu thanh
Xung quanh hoa nở đón anh em hòa
Tình thương sâu sắc thật thà
Nhớ người xây dựng ta hòa thương yêu
Nắm lòng nguyên lý thật siêu
Bé vui Bé hát Bé yêu mọi người
Tình Trời quả thật đẹp tươi
Cùng chung xây dựng cùng người sống chung*

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng
San Jose, 27-04-1997*

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

CHÂN KINH 38

*Mình yên tự thức chẳng than phiền
Gieo họa do mình sống khó yên
Trí tuệ phân minh đường tiến hóa
Hành thông chơn pháp chẳng lụy phiền*

”Mình yên tự thức chẳng than phiền”:

Khi tâm thức quân bình, không còn than phiền nữa.

“Gieo họa cho mình, sống khó yên”:

Mà mất quân bình, rước động loạn vô, gieo họa cho mình, sống khó yên.

“Trí tuệ phân minh đường tiến hóa”:

Trí tuệ chúng ta phân minh: đời ra đời, đạo ra đạo, tiến hóa rõ rệt.

“Hành thông chơn pháp chẳng lụy phiền”:

Giờ giấc công phu thực hành phương pháp rõ rệt, khai triển trung tim bộ đầu kêu bằng chơn pháp, không còn sự lụy phiền, lo âu, buồn bực nữa.

Tu thì phải phát triển, phát triển nơi nào? Phát triển luồng điển nơi trung tâm bộ đầu, liên hệ với sinh lực cả càn khôn vũ trụ, thì cuộc sống của chúng ta lúc nào cũng an yên và tự thức. Dẫn thân hành pháp mới rõ pháp lực, nói pháp không hành pháp, thì không bao giờ có pháp lực. Tu bên ngoài không bao giờ có pháp lực, tu bên trong tự khai triển tất cả những sự tăm tối sẵn có của chính mình. Quy một, hòa hợp với cả càn

khôn vũ trụ, tiến tới sự thanh tịnh sáng suốt ở Bên Trên, thì nhiên hậu mới thật sự nhận được diệu thanh pháp tướng, mặt mày cũng khác, thay đổi. Nhận được sự diệu thanh của Trời Đất thì mặt mày tươi trẻ, chứ không có buồn lo. Con người mau già là tại vì lo chuyện đời, lo chuyện không cần thiết, mà bỏ quên sự cần thiết, không phát triển duyên dáng tốt đẹp như tình Trời khai triển hằng ngày, hằng giờ, hằng phút. Nhờ nguyên khí mà sống động, và tâm thức chúng ta không được nhẹ nhàng, không hòa hợp với sự nhẹ nhàng thì mất vị trí tươi sáng của chính mình. Tâm thức chỉ có buồn khổ mà thôi.

Tu bước vào điển giới mới thật là tu, đường đi vô cùng, tâm tưởng sự thành, mới kêu rằng tiến hóa. Còn ở thế gian muốn cái gì, cầu xin, bói quẻ đủ chuyện hết, rốt cuộc rồi cũng thất bại ra đi mà thôi! Chính ông thầy bói cũng phải chết không làm được cái gì. Thậm chí tới một vị bác sĩ phân tách tất cả cơ tạng của con người, nhưng mà cuối cùng cũng phải rú rú ra đi không làm được cái gì cho chính mình. Thì kể những chuyện vá vúi ở tình đời, sống một cuộc đời chỉ làm chuyện vá vúi, đắp qua đắp lại, rồi chết mà thôi, không làm được cái gì hết!

Sự thật khai thác là chính mình khai sáng lấy chính mình, thì mới kêu có cơ hội tự cứu, thấy rõ mới chịu ăn năn sám hối. Chưa thấy rõ thì chưa chịu ăn năn sám hối. Hiểu được chính mình là một khả năng trong cả càn khôn vũ trụ, thì bằng lòng xây dựng sự phát triển của khối óc. Không thấy, không hiểu được thì không bằng lòng, thì chỉ rước sự ô nhiễm, tạo sự cực nhọc cho nội tâm và không phát triển. Lo âu, lo đủ thứ, không biết lo chuyện gì mà nói tôi lo, rồi lo thết rồi đổ thừa lo cho gia đình, rồi lo cho vợ, lo cho con, không phải vậy!

Cuộc sống mình đang có ở đây ai cho phải hiểu, do đâu mà có, yếu tố nào mới đưa cho tôi tới chỗ vui tươi, khỏe mạnh, thì tôi phải nuôi dưỡng cái đó để tiến hóa mới là đúng. Còn hưởng ngoại, thấy ai cũng hay hơn mình, đó là chúng mình mình trì trệ, không chịu khai thác lấy chính mình, mới thấy người khác hay. Bằng lòng khai thác lấy chính mình, thì chẳng có ai hay ở thế gian này. Người nào chấp nhận tự khai thác của cải cuối cùng của Thượng Đế ân ban là thể xác này, khai sáng lấy chính mình, quy về trật tự cả càn khôn vũ trụ, thì thấy cái sự sống chúng ta lúc nào cũng sống động và lớn rộng thanh nhẹ, chớ không phải lệ thuộc trong sự chấp mê mà buồn tủi khó tiến.

Nhiều người tin Chúa, tin Thượng Đế, nhưng mà chỉ có giữ cái tin không, mà không có hành thì cũng như không. Tôi tin ông đó là Thượng Đế mà bao giờ tôi đã thấy! Thấy là thấy cái gì? Thấy cái khả năng, hạnh đức, dần thân tận độ của Thượng Đế tôi phải thấy. Đấng Toàn Năng, tôi phải thấy sự dần thân của Ngài thì tôi mới nhận được những gì của Ngài ban cho tôi, để học và để tiến. Khả năng của Ngài là cái gì? Có phải đấm đá đâu, sự thanh nhẹ vô cùng và tận độ vô cùng!

Cho nên nhiều phần điển xuống cũng xưng danh Cha, mà điển chơn chánh thì nói, con vui thì cha vui, mà con khổ là cha khổ. Luồng điển đó mới là luồng điển hòa đồng thật sự, xây dựng tiến hóa. Rồi còn những luồng điển hãm "*đọa Địa Ngục này kia, kia nọ*", cái đó không phải, cái đó không có chơn chánh! Chơn chánh là xây dựng đi lên, không có sự trách móc. Cho nên sự diệu thanh của Thượng Đế, của Đấng Toàn Năng thì nơi nào cũng có hết, chứ không phải đợi Ngài trở lộn lại mặt đất đâu. Lúc nào cũng ban chiếu cho mặt đất, cũng xây dựng cho quần sanh tiến hóa trong chiều hướng kích động và phản động, Ngài đã đặt thẳng cái máy đó trong khối óc của mọi người. Nhưng mọi người không chịu dần thân, thì làm sao thấy được cái cơ giới tinh vi của Thượng Đế đã đặt trong khối óc của mọi người.

Ở đời này cho đi học thấy rõ không, bài toán nào trở về không, thì bài toán đó mới là đúng. Bài toán nào không có thể trở về không, là trật rồi, có dư cũng là trật rồi. Tất cả phải quy không, nó mới đúng đường tiến hóa. Ôm chấp là không có đúng đường tiến hóa, thì lúc đó chúng ta mới thấy rõ cái hồn với cái xác khác nhau. Cái hồn là làm chủ cái xác, chớ cái xác không làm chủ được cái hồn. Cái xác chỉ tạo sóng sông

mê, tô điếm bên ngoài để cho mọi người mê theo, nhưng mà không giải quyết được, rốt cuộc thầy trò cũng phải ở tù để học lại. Giạm trong khổ cực mới bằng lòng học và tiến, cho nên thế gian gọi “*Có Địa Ngục*” là vậy. Cho nên người tu phải cảnh tỉnh lấy chính mình, hiểu đường tu và thực hành cho đúng đắn, thì mới có cơ hội giải quyết được.

Pháp nào ở thế gian cũng do Thượng Đế ân ban để dẫn tiến tâm linh mà thôi. Loại xe nào chạy ở giữa xa lộ, thì xe nào cũng chạy về đến nhà được, mà nhiều hiệu vậy thôi, chung quy nó có bấy nhiêu công chuyện đó. Xe nó quân bình, điện năng đầy đủ, nước non đầy đủ, thì nó chạy tốt. Kim, mộc, thủy, hỏa, thổ vận hành tốt đẹp thì nó chạy êm ả mà thôi. Khi chúng ta ngồi trên chiếc xe mà ta hiểu được nguyên lý của Trời Đất, không khác gì đang ngồi trên tòa sen, dẫn tiến từ chỗ này đến chỗ nọ trong trật tự rất rõ rệt. Người trên chiếc xe đó mà hiểu được nguyên lý của Trời Đất sung sướng vô cùng, thấy thời đại càng ngày càng tiến. Sự đóng góp của con người càng ngày càng gần với nhau, chung lo cho nhau mới có ngày hôm nay, phát minh tất cả những vệ tinh, lên lấy những khả năng gì của Trời Đất về phục vụ quần sanh. Như hiện tại, chúng ta nói điện thoại, vệ tinh từ trên trời chuyển xuống thế gian để cho con người sử dụng, chuyện đó là xa xưa không bao giờ có nghĩ ra được, mà nghĩ được cũng bị chặt đầu, ông vua nói là chuyện không có.

Cho nên cần phải mở thức hòa đồng mới chịu học, chịu tiến. Người tu Vô Vi phải mở thức hòa đồng chịu học, chịu tiến. Pháp phải giữ pháp, lo tu đêm đêm, khi cái nào chúng ta cần học, nghe nó vô, mà thiên cũng thấy, cũng nhớ, và cũng phát triển được, mới là thật sự học. Còn nghe không vô thôi, cái đó không phải tần số của chính mình. Mình phải chịu tu một thời gian nhiên hậu mình mới hiểu được, chớ mình không có vội chê người ta. Chuyện mình không thể hành được, người ta hành được là phải quý.

Cho nên người tu trên mặt đất, gặp người tu chơn chánh là lúc nào cũng quý thương, không có bao giờ ghét bỏ. Tâm thức tự động nó như vậy, người tu với người tu luôn luôn quý thương nhau. Còn người tu mà đi nói xấu người tu, cái đó là trình độ thấp kém! Chưa hiểu được chính họ, làm sao họ dám phê bình đối phương? Cái tội đó nặng lắm.

Từ xa xưa đến nay tất cả đã đi trong sự lầm than và không có tự khai thác lấy chính mình, cho nên không có dũng mãnh, không có đại hùng, không có đại lực, không có đại từ bi; gieo khổ cho suốt kiếp, rồi riu riu xuống Địa Ngục thọ tội mà thôi! Múa máy đủ chuyện, pháp thuật đủ chuyện, mà rốt cuộc không làm được cái gì cho chính mình. Đó là tự dẫn sai mình, thiếu dũng mãnh. Dẫn thân khai sửa, dẹp bỏ tự ái, thăng hoa tiến hóa tốt đẹp. còn ôm tự ái không bao giờ học được một cái chuyện gì. Cứ nghĩ tôi già rồi thằng đó con nít mà nó nói làm sao tôi nghe, bấy nhiêu đó mình thấy mình thua lỗ rồi. Một cái bông hoa mà người ta còn ca tụng thành văn chương tốt đẹp, huống hồ gì con người có khối óc là quý báu vô cùng.

Mọi người đều có một cái ý thức sáng tạo rõ rệt, mà nếu chúng ta không có hòa đồng, làm sao chúng ta học hỏi và đúc kết được sự tốt đẹp của siêu nhiên đã ân ban từ bao nhiêu kiếp!

THÔNG BÁO VỀ KHÓA SỐNG CHUNG VÀ TRẠI HÈ NHẮN HÒA

Kính thưa Quý Bạn Đạo,

Xin Quý Bạn Đạo đã lấy vé máy bay trước đây vui lòng xem lại với hãng máy bay về chuyến đi của mình xem có sự thay đổi nào không và cho chúng tôi biết một lần nữa ngày giờ đến và số chuyến bay, hãng nào (dù không có thay đổi cũng xin cho biết) để chúng tôi thu xếp việc đưa đón cho chu đáo. Xin cảm ơn quý vị.

Dưới đây, xin quý vị xem qua:

Dự thảo chương trình Khóa Sống Chung và Trại Hè T/V Nhẫn Hòa 2015 (Olympia, WA)

A- Ngày 2 tháng 7 (thứ Năm)	
21:00 – 23:00 tối (pm) 24:00 – 1:00 sáng (am)	Họp tổng quát Thiền chung
B- Ngày 3 & 6 tháng 7 (thứ Sáu, thứ Hai)	
7:00 – 7:30 sáng (am) 8:00 – 9:00 9:00 – 20:00 21:00 – 23:00 tối (pm)	Đi niệm hành Ăn sáng Du ngoạn Sinh hoạt tu học
C- Ngày 4, 5 & 7 tháng 7 (thứ Bảy, chủ Nhật, thứ Ba)	
7:00 – 7:30 sáng (am) 8:00 – 9:00 10:00 – 11:00 11:30 – 12:30 16:00 – 18:00 trưa (pm) 21:00 – 23:00 tối (pm) 24:00 – 1:00 sáng (am)	Đi niệm hành Ăn sáng Niệm phật Thiền chung Sinh hoạt tu học Sinh hoạt tu học Thiền chung
D- Ngày 8 tháng 7 (thứ Tư)	
7:00 – 7:30 sáng (am) 9:00 – 21:00 – 23:00 tối (pm) 24:00 – 1:00 sáng (am)	Đi niệm hành Du ngoạn Sinh hoạt tu học Thiền chung

Sinh hoạt tu học sẽ chú trọng vào sự tìm hiểu và chia sẻ kinh nghiệm Học thiền và Hành thiền của mỗi cá nhân.

Chương trình Du Ngoạn sẽ gồm có các cuộc văn cảnh bằng thuyền các đảo vùng Bắc Seattle, các núi tuyết, núi lửa, các sông hồ, vịnh Tiểu Bang Washington và Bắc Tiểu Bang Oregon, v.v...

Xin liên lạc tại Điện Thoại số (360) 459-2405 hoặc (360) 819-9002. Xin nhắn tin nếu cần.

E-mail: nguyenvg@comcast.net

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

---

1) Thành Kính Phân Ưu

Bạn đạo Nguyễn Văn Bảnh, sanh năm 1928 (Ba của bạn đạo Nguyễn Nguyệt Bích và bạn đạo Nguyễn Thanh Ba, ba chồng bạn đạo Nguyễn Lan Anh), vừa từ giã cõi đời tạm bợ, để về với thế giới VôVi thanh nhẹ vào lúc 12:05 AM, ngày 9 tháng 6 năm 2015, tại Columbia-Maryland – Hoa Kỳ, hưởng thọ 87 tuổi.

Thành Kính Phân Ưu cùng với gia đình Bác Nguyễn Văn Bảnh, và

Cầu chúc bạn đạo Nguyễn Văn Bảnh: Thượng Lộ Bình An.

Toàn thể bạn đạo VôVi vùng thủ đô Washington – Hoa Kỳ.

Xin quý bạn đạo VôVi hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Nguyễn Văn Bảnh
Được siêu thăng tịnh độ.

2) Kính xin quý ban đạo hướng tâm cầu nguyện cho cụ bà CAO THỊ TỎ sanh năm 1932 nham thân tại biên hòa. mất ngày 25 tháng 5 năm 2015 lúc 16 giờ (nham ngày 8 thg 4 a1 ẤT MÙI) tại phường 15 quận TÂN BÌNH tp HCM thọ 84 tuổi là mẹ của bạn đạo NGUYỄN HOÀNG CHÁNH và KHÔNG THỊ YẾN . được siêu thăng tịnh do thanh thát cảm ơn ban đạo
Tang gia NGUYỄN HOÀNG CHÁNH kính báo